

El 'big bang' de l'esquerra valenciana

Les eleccions europees han tingut un gran impacte en el panorama polític valencià pels resultats tan exagerats. El PP, amb la meitat dels vots, consolida la seua posició enfront d'un PSPV que ha quedat a més de set punts. Per a la resta gairebé no hi ha espai. Esquerra Unida ha patit una batcada històrica i el vot nacionalista, amb un Bloc que ha tret pocs suports més que ERPV, ha estat més baix que mai.

Malgrat l'alta abstenció (al País Valencià, van votar el 50% dels electors, cinc punts per damunt de la mitjana estatal), les eleccions europees han estat molt aclaridores pels sorprenents resultats electorals. El PP valencià, a pesar de la crisi interna i de paràlització de les institucions, i la pèrdua del poder a Madrid, ha aconseguit un rotund triomf electoral, amb un 49,78% dels sufragis.

El partit encapçalat per Francesc Camps va aprofitar tota la seua potència mediàtica per presentar aquestes eleccions en clau estrictament valenciana, amb un eslògan propi i tot, "*Que no nos paren*", totalment aliè a les funcions del Parlament europeu. El PP va insistir en el missatge de victimisme llançat l'endemà mateix de la victòria de José Luis Rodríguez Zapatero, amb l'aprofitament de la paràlització del transvasament de l'Ebre i les suposades discriminacions en la celebració de la Copa de L'Amèrica i en la construcció de l'AVE entre Madrid i el País Valencià. Un discurs que sens dubte ha servit per a mobilitzar una part important de l'electorat que els ha donat suport els darrers anys. El PP ha aconseguit trencar així, com ja va fer en les eleccions de març, la tradicional similitud dels resultats electorals del País Valencià i de la mitjana estatal.

Les eleccions també eren una prova de foc per al president de la Generalitat, Francesc Camps, qui va assumir tot el pes de la campanya i ha eixit, amb el resultat, molt reforçat. El president del Consell té ara més llibertat per fer can-

vis en alguns dels seus. **Eduardo Zaplana**, com l'estructura provincial del partit a València, Canal 9 o la Diputació de València.

El PSPV, amb el 42,12% dels vots, ha quedat molt lluny de les expectatives que tenia dipositades en aquestes eleccions de quedar a prop dels resultats populars o fins i tot de superar-los. Una de les explicacions apuntades per l'executiva socialista ha estat que, en un context d'alta abstenció, el PP ha tingut més capacitat de mobilitzar els seus votants que els socialistes. Un altre factor que s'ha d'analitzar, però, és que els socialistes valencians confiaven que l'"efecte Zapatero" tindria significatives conseqüències al País Valencià, i no ha estat així. La clau valenciana introduïda pel PP ha tingut més força que l'estatal amb què treballaven els socialistes. Des de l'entorn socialista han eixit veus crítiques amb l'estructura i l'estratègia del partit, com la de l'exsecretari general Joan Romero, qui ha dit que "el PSPV no tan sols no aporta res al conjunt del socialisme espanyol, sinó que s'ha convertit en un llast". També hi ha qui posa l'accent d'aquesta nova derrota (el PSPV no guanya unes eleccions al País Valencià des de l'any 1991) en la tradicional manca d'una veu pròpia enfront de Madrid, que en aquesta ocasió podria haver estat utilitzada per mostrar el poder socialista autòcton i neutralitzar en part el discurs victimista del PP.

Aquests resultats es poden llegir també en clau interna. El secretari general dels socialistes valencians, Joan Ignasi Pla, que havia estat reforçat els darrers

mesos pel miratge de l'avanç socialista al País Valencià, haurà de fer més equilibris dels previstos per eixir amb èxit del pròxim congrés del partit, que se celebra aquest juliol.

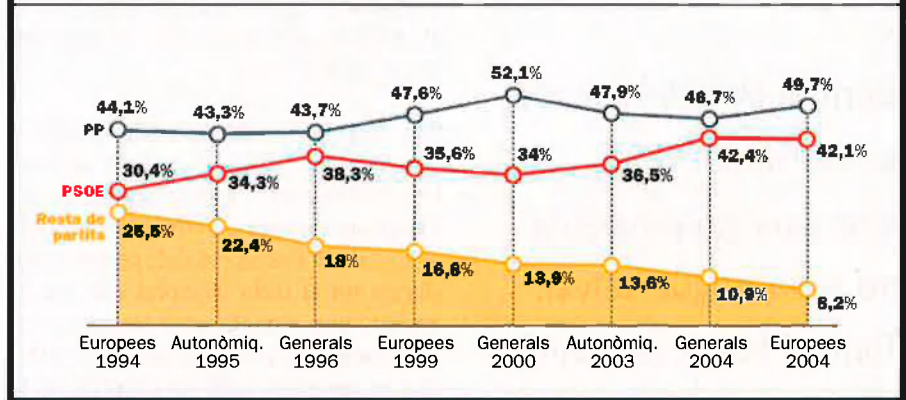
Uns comicis que també han reforçat notablement la tendència estructural del País Valencià cap al bipartidisme (vegeu gràfic en aquesta mateixa pàgina). Entre els dos partits majoritaris al País Valencià, PP i PSPV, han obtingut més percentatge de vots que mai, un 91,8%, molt per damunt del 75% que obtenien a mitjan dècada dels noranta. D'aquesta manera, la resta de partits del ventall polític valencià s'han quedat progressivament sense espai. El més afectat, sens dubte, ha estat Unió Valenciana, que amb 8.300 vots (el 0,48%) confirma el seu descens electoral sense fre i probablement el final definitiu de la seua existència com a partit.

Esquerra Unida del País Valencià i el Bloc Nacionalista Valencià també han patit fracassos abassegadors, encara que de diversa magnitud. EUPV, d'una banda, ha obtingut 58.000 vots, el 3,3%, els pitjors resultats de la seua història amb molta diferència, un suport electoral que s'afegeix a la contínua davallada electoral de la coalició d'esquerra i que qüestiona seriosament la seua viabilitat futura com a projecte autònom que pugua tornar a superar el 5% dels vots necessaris per a entrar a les Corts Valencianes. Després de les eleccions europees es reobre amb més força la lluita interna entre els dos sectors enfrontats des de l'assemblea de la coalició del passat mes de desembre: el que encapçala l'actual coordinadora general, Glòria Marcos, que va arribar al càrrec després de la segona volta i que té el suport d'una part del partit comunista i dels independents; i el de Pasqual Mollà, del corrent nacionalista Esquerra i País, que va guanyar la primera volta del conclave, amb tres candidats, i que lidera la família més nombrosa de la coalició, que representa un terç de l'organització. Esquerra i País demana una nova assemblea extraordinària per assumir el lideratge de l'organització i dur a terme el seu gran projecte històric: una confluència de les forces nacionalistes i d'esquerra valencianes. Si no canviaren

Imatge del míting que el PP va celebrar al velòdrom Lluís Puig de València durant la campanya electoral de les eleccions europees. D'esquerra a dreta, Mayor Oreja, Rajoy i Camps.

Tendència al bipartidisme

les tornes, podria acabar amb l'abandonament de l'organització.

Molt més dolents són els resultats del Bloc Nacionalista Valencià, que es presentava dins de la coalició Galeusca i que ha obtingut 19.500 vots (1,12%), la xifra més baixa de la seua història. Els nacionalistes també patiran previsiblement turbulències internes, agreujades pel fet que Esquerra Republicana del País Valencià ha obtingut tan sols 3.500 vots menys (0,91%).

A hores d'ara hi ha ja tres sectors dins del Bloc que han pres posicionaments divergents davant del nou escenari polític que s'obre. El nucli dur de l'executiva, d'una banda, fa ginyes a la construc-

ció d'una alternativa "diversa" per al 2007 i alhora parla d'enfortir el projecte propi. El gran grup opositor, el Bloc de Progrés, demana responsabilitats i exigeix de seguir el camí en solitari. El tercer corrent, el Bloc d'Esquerres i Sobiranista, tot al contrari, exigeix que comence ja la construcció d'una gran coalició a l'esquerra del PSPV, per a les pròximes eleccions autonòmiques.

Els nacionalistes ben probablement no es presentaran sols a les eleccions del 2007. Les divergències, a la llarga, poden ser només matisos sobre la conformació d'aquesta gran coalició.

Miquel Calvet